

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 21.

Tiende Session.

10de Møde.

Løverdagen den 16de Decbr.

(Fortsat.)

Sfcherning (fortsat): Der er alt-
saa en Illusion her tilstede; dersom De
Herrer ville tage vor Finantslov for Dem,
ville De see, at Folk i alle den Art Stil-
linger, Mænd og Koner, blive indstillede
af Ministeriet til at faae Understøttelse, og
den beregnes efter de almindelige Pensjons-
love. Saaledes — det hedder jo i vor alminde-
lige Lov om Enkers Pension, at de skulle have
 $\frac{1}{8}$ af Mandens Gage eller af de visse Ind-
tægter, som han havde i levende Live som Em-
bedsmand; — naar en saadan Mand, der
hverken for sig eller Enke kan gjøre Fordring
paa Pension, gaaer af — efterat have havt
en Gage, lad mig sige 637 Rd., saa indstiller
man hans Enke til 80 Rd. Pension, thi 8
Gange 80 er 640 Rd. og det er i Nærheden
af 637 Rd.; hun har altsaa ikke tabt Noget
derved, det er aabenbart; havde han derimod
været Embedsmand og altsaa under Pensjons-
loven, saa havde man divideret og taget Broket
med; man kunde da ikke gjøre det anderleds,
men her har man afrundet og afrundet
opad. Jeg kan citere et Exempel herpaa, som
ligger nær i Finantsloven; det er ikke min
Hensigt herved at gjøre Ministeriet nogen
Bebreidelse med Hensyn til dets Indstilling,
det er kun en ganske almindelig Dplysning,
jeg har tilladt mig for at vise, at den her
omhandlede Foranstaltning betyder overmaade
lidet. — Hvad ville vi faae ud af den Stilling,

vi nu skulle komme til, og som skal være en
Forbedring, hvor vi kun have disse høiere
stillede Embedsmænd i Forretningerne som fast
ansatte, og af hvilke man kræver disse forud-
gaaende Betingelser, hvis Værdi jeg slet ikke
taler om — jeg tillægger dem kun en meget
ringe Betydning — jeg omtaler kun et Fac-
tum, og saa disse underordnede Bestillings-
mænd, som komme til at staae i længere Tid
i disse Bestillinger uden at faae Pensjonsret
etc. Forholdet vil ganske simpelt blive det, at
den høit stillede Embedsmand, som har faaet
en meget stor Forøgelse i sin Løn, kan for
denne forøgede Løn leve ganske behageligt
uden for sit Contoir, idet han lidt efter lidt
vil kunne faae sig saadanne indskrevne og
brugbare Betjente, at de uden Examen let ville
kunne gjøre det Arbejde, som han med Examen
neppe kan gjøre — man har seet saa galt før
— det vil altsaa i Virkeligheden ikke paa
nogen Maade forbedre Betjeningen, men det
vil koste Staten flere Penge. Naar et æret
Medlem har gjenkaldt, hvad der ofte er blevet
sagt af en Rigsdagsmand, som nu ikke læn-
gere er her i Salen, at man skal have færre
Embedsmænd og lønne dem bedre, saa er ogsaa
det et Skin; ifald man kunde følge denne
Bet, saa kom man vel til at faae færre Em-
bedsmænd og sikkert til at lønne dem bedre,
men at faae dem til at bestille Mere, det
faaer man dem dog ikke derved til; det ligger
slet ikke i Lønningen. Som Forholdene nu
ere, vil man saaledes finde, at mangen En,
som kun er temmelig jævnt lønnet, arbejder
overordentlig stærkt, arbejder for 3, medens
mangen en Anden, som er lønnet høit, lader
Andre arbejde for sig —, denne Embedsmand
skulde arbejde for Staten, men han arbejder